

tragtning af denne Sag; det vilde ogsaa efter min Mening være et noget farligt Princip at komme ind paa. Den højtærede Minister har imidlertid i det andet høje Ting erklæret — og det er ogsaa kommet frem i Folketingsudvalgets Betænkning —, at han var betænkt paa ad andre Veje at forsøge paa at bøde paa de Tab, som Kommunerne eventuelt maatte lide, hvis dette Lovforslag gennemførtes. Det vilde have ikke ringe Interesse at bringe i Erfaring, ad hvilke Veje den højtærede Minister da tænker sig, at en saadan Hjælp til Kommunerne kunde ydes. Jeg kunde tænke mig, at den højtærede Minister i denne Sammenhæng tænkte paa den kommende Dyrtidslov. Dyrtidsloven med Tillæg, hvorunder vi lever for Tiden, udløber jo den 31. Marts i Aar, og vi maa altsaa enten have en ny Lov eller have et Tillæg til den gamle, som forlænger den, og dertil sigtende Forslag kan formentlig ikke lade vente længe paa sig. Jeg kunde da ønske at høre her i Dag, om den højtærede Minister for dette høje Ting kunde skitsere de Veje, ad hvilke han i Forbindelse med denne Lov vil komme Kommunerne til Hjælp, saaledes at Tabet, der lides ved denne Skatteeftergivelse, ikke alene falder Kommunerne til Byrde. Hvis dette Lovforslag paa den Maade maa siges at staa i Forbindelse med et Forslag til en Dyrtidslov for den kommende Tid, vilde jeg finde det rimeligt, om man fik Lejlighed til at overveje dette Lovforslag nærmere, maaske i Forbindelse med en saadan kommende Dyrtidslov, og jeg vil derfor, idet jeg anbefaler Lovforslaget til det høje Tings Velville, tillade mig ved Slutningen af denne Forhandling at stille Forslag om dets Henvisning til Behandling i et Udvalg.

Oluf Jensen: Jeg kan i det væsentlige slutte mig til de Udtalelser, det ærede 1ste Medlem for 5te Kreds (Kragh) fremførte. Det er jo rigtigt, at det er et helt nyt Princip, som ligger til Grund for Lovforslaget. Ikke alene i den Retning, som det ærede Medlem sagde, men ogsaa i en anden og væsentlig Henseende er her Tale om et nyt Princip. Jeg sigter her særlig til Bestemmelsen om, at Kommuner herefter bemyndiges til at eftergive Skatter uden derom foreliggende Andragende og egentlig uden nærmere Undersøgelse. Det har altid været Forudsætningen for den Ret, som Kommunerne hidtil har haft til Eftergivelse af Skat, at der skulde foreligge et Andragende fra den paagældende, som maatte ønske sig fritaget for Skat, og at der skulde oretages en nærmere Undersøgelse. Det er

saaledes fastslaaet ved Skrivelse fra Indenrigsministeriet af 5. September 1899, hvori der staar, at man ikke kan eftergive Skat, uden at der enkeltvis er ansøgt om Hensstand, og uden at der er anstillet nogen som helst Undersøgelse. Endvidere er dette fastslaaet senere ved forskellige Cirkulærer, ogsaa naar der var Tale om at føre Skat til Afgang. Det har altid været en Forudsætning, at der skulde foreligge et Andragende, og det er ogsaa fastslaaet, da der i sin Tid kom Bestemmelser om, at Personer indkaldte til Sikringsstyrken kunde fritages for Skat. Ogsaa dèr var det en Betingelse, at der skulde foreligge Andragende og foretages en Undersøgelse fra Kommunens Side, forinden Andragendet kunde bevilges. Jeg mener, at den her foreslaaede Forandring er saa væsentlig, at dette Spørgsmaal bør nærmere undersøges i et Udvalg. Der bør efter min Mening anføres som Betingelse for Eftergivelse, at en saadan kun kan ske efter Andragende, og der bør ikke gives en almindelig Bemyndigelse, saaledes som i Lovforslaget anført, nemlig at „Kommunalbestyrelserne skal være bemyndigede til uden derom indgivet Andragende og uden Samtykke fra højere Myndighed“ o. s. v. Der burde staa: „efter derom indgivet Andragende“ o. s. v. Det mindste, som man kan forlange, er, at de, der ønsker sig fritaget, ansøger derom, og at Kommunen faar Lejlighed til at undersøge, om der virkelig er Anledning til at eftergive den paagældende Skat.

Den ærede foregaaende Taler hentydede til, at der vil blive stillet Lovforslag om Nedsættelse af Udvalg, og der vil da være al Anledning til at undersøge dette Spørgsmaal nærmere i Udvalget. Jeg skal yderligere henlede Opmærksomheden paa, at der vistnok findes en redaktionel Fejl i Lovforslaget, idet der staar: „de til Udbetaling forfaldne“ Kommuneskatter, medens der sikkert burde staa enten: „de til Udbetaling forfaldne“ eller „de til Betaling forfaldne“ Kommuneskatter. Ordet: „Udbetaling“ bør sikkert rettes.

Med disse Ord skal jeg anbefale det foreliggende Lovforslag til Behandling i et Udvalg.

Vejstrup: Det foreliggende Lovforslag forekommer mig at være i høj Grad overskueligt, og jeg havde for mit Vedkommende ment, at det kunde have passeret det høje Ting uden Udvalgsbehandling. Jeg er saaledes ganske uenig med det ærede Medlem (Kragh), der talte for Venstre, i, at der i dette Lovforslag fast-